

Uchwała Nr .....
Rady Miejskiej w Sobótce

z dnia ..... 2020 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Burmistrza Miasta i Gminy Sobótka

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt. 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2020 r., poz. 713 z późn. zm.) w związku z art. 229 pkt. 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2020 r., poz. 256 z późn. zm.)

Rada Miejska w Sobótce
uchwała, co następuje:

§ 1. Po rozpatrzeniu skargi z dnia 30.11.2020 r., wniesionej przez Panią G.K. na działalność Burmistrza Miasta i Gminy Sobótka w sprawie działania tymczasowego targowiska, naruszenie interesów i potrzeb mieszkańców, przewlekłe załatwianie spraw związanych z lokalizacją i budową nowego placu targowego oraz po zapoznaniu się ze stanowiskiem Komisji Skarg, Wniosków i Petycji w sprawie zarzutów postawionych w skardze, uznaje skargę za bezzasadną.

§ 2. Uzasadnienie rozstrzygnięcia Rady stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 3. Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Miejskiej w Sobótce do powiadomienia skarżącego o sposobie załatwienia skargi poprzez przesłanie odpisu niniejszej uchwały wraz z załącznikiem stanowiącym uzasadnienie.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Załącznik
do Uchwały nr ...
Rady Miejskiej w Sobótce
z dnia .....

Uzasadnienie

Zgodnie z art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku Kodeks postępowania administracyjnego (t.j.: Dz. U. z 2020 r. poz. 256 z późn. zm.) - dalej kpa, organem właściwym do rozpatrzenia skargi dotyczącej działalności Burmistrza MiG jest Rada Miejska w Sobótce. Zgodnie z art. 237 § 1 kpa, organ właściwy do załatwienia skargi powinien załatwić skargę bez zbędnej zwłoki, nie później jednak niż w ciągu miesiąca, zaś o sposobie załatwienia skargi zawiadamia się skarżącego (art. 237 § 3 kpa).

W dniu 30.11.2020 r. do Rady Miejskiej w Sobótce wpłynęła skarga na działalność Burmistrza Miasta i Gminy Sobótka, która zasadniczo została oparta na zarzutach dotyczących okoliczności i podstaw prawnych działania tymczasowego targowiska na terenie miasta Sobótka oraz przewlekłości załatwiania sprawy lokalizacji i budowy nowego targowiska.

W sprawie skargi swoje wyjaśnienia złożył również Burmistrz Miasta i Gminy Sobótka, który przedstawił swoją argumentację i wniósł o uznanie skargi jako bezzasadnej.

Komisja Skarg, Wniosków i Petycji przyjęła te wyjaśnienia i w oparciu o ustalone fakty przychyliła się do wniosku Burmistrza o bezzasadności skargi.

W pierwszej kolejności ustalenia wymaga fakt, iż skarga podpisana przez Panią G.K. wskazuje iż jest składana w przez wiele osób, których lista imienna wraz z podpisami została załączona do skargi. Zatem uznać należało, że skarga została wniesiona w interesie własnym skarżącej, jak również w interesie i za zgodą innych wskazanych osób.

Odnosnie merytorycznych przesłanek braku możliwości uznania skuteczności pierwszego zarzutu skargi, dotyczącego działania tymczasowego placu handlowego, wskazać trzeba, że Burmistrz wychodząc naprzeciw woli zarówno mieszkańców jak i przedsiębiorców zainteresowanych utrzymaniem prowadzenia handlu na terenie Sobótki, wyznaczył teren, na którym umożliwił prowadzenie tradycyjnej sprzedaży bezpośredniej, co bezsprzecznie należy ocenić pozytywnie z punktu widzenia interesu mieszkańców i handlowców. Natomiast stawianie zarzutu, iż miejsce to nie jest przeznaczone do takiej działalności oraz że w związku z tym nie zostały podjęte niezbędne czynności formalne w celu legalizacji targowiska nie mają znaczenia faktycznego i prawnego gdyż wskazane miejsce nie stanowi z formalnego punktu widzenia targowiska i nie podlega domniemanym regulacjom prawnym, jakich niespełnienie zarzuca skarżąca.

Aktualny plac tymczasowy pełni swoją rolę doraźnie, a Burmistrz wbrew twierdzeniu skargi nie wydał żadnej decyzji w sprawie utworzenia targowiska zastępczego. Nie okazało się również prawdziwe twierdzenie, że w związku z uruchomieniem targowiska doszło do samowoli budowlanej na tym terenie, co miałyby wynikać z przeznaczenia terenu w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego. Żaden organ nadzoru budowlanego nie stwierdził stanu samowoli i twierdzenie skarżącej okazało się nieprawdziwe. Dotyczy to również zaplecza sanitarnego i administracyjnego, które znajdowało się tam wcześniej, a aktualnie obejmuje sanitariaty przenośne, zatem twierdzenie o niespełnianiu wymogów sanitarnych jest również nieuzasadnione. Wynika to z faktu, iż podstawowa funkcja

parkingowa ustalona dla tej nieruchomości nie uległa zmianie i w dalszym ciągu znajduje się tam parking samochodowy, zaś targi odbywają się w tym miejscu jedynie w wyznaczone dni i godziny i nie wpływają na zwykłe przeznaczenie parkingu.

Zatem twierdzenie o nielegalności tymczasowego targu nie ma żadnych realnych podstaw prawnych, zaś Rada posiada również bezpośrednie relacje osób korzystających z targu, które zdecydowanie pozytywnie oceniają fakt umożliwienia prowadzenia sprzedaży dla mieszkańców w związku z likwidacją starego placu targowego.

W zakresie zarzut drugiego odnoszącego się do przewlekłego załatwiania sprawy polegającego na nieutworzeniu nowego targowiska docelowego, Rada interpretuje stawiany zarzut raczej z punktu widzenia zaniedbania lub nienależytego wykonania zadań przez Burmistrza, co również w niniejszej sprawie nie miało miejsca, zatem również z tego powodu skarga okazała się nieuzasadniona.

Rada ma świadomość, iż już wielokrotnie wyjaśniane publicznie były konsekwencje przymusowego opuszczenia wieloletniego targowiska w Sobótce. Co za tym idzie podjęcie starań o wyznaczenie nowego miejsca do handlu na terenie miasta leży w żywotnym interesie mieszkańców. Jednak niezaprzeczalnym faktem jest, iż inwestycja polegająca na utworzeniu nowego docelowego miejsca targowego będzie się wiązała z długotrwałą procedurą administracyjną oraz niebagatelnymi kosztami, jakie gmina będzie musiała ponieść na ten cel. Tym bardziej niezrozumiałe jest twierdzenie skarżących, iż nic nie jest robione, chociaż odbyło się w tej sprawie szereg spotkań oraz prowadzono konsultacje społeczne. Dopiero jednak realnie pozyskanie środków na sfinansowanie tego zadania i usankcjonowanie w planach budżetowych gminy będzie czynnikiem uniemożliwiającym podjęcie dalszych działań formalnych, które urząd będzie musiał podjąć w celu utworzenia nowego placu targowego.

Również przywoływana okoliczność przeprowadzenia konsultacji nie stanowi o powstaniu po stronie Burmistrza obowiązku do podjęcia jakichkolwiek formalnych czynności, które miałyby na celu utworzenie w lokalizacji wskazanej w konsultacjach nowego targowiska miejskiego. Przeprowadzone konsultacje miały na celu ustalenie preferencji mieszkańców i ich ewentualnych uwag, związanych ze wskazanymi lokalizacjami. Również jako bezprawne i niczym nie uzasadnione należy traktować zgłoszone wątpliwości odnośnie wyników konsultacji, ale to tym bardziej dyskredytuje osoby, które przedstawiają takie twierdzenia. Rada Miejska zatwierdziła informację z wyników konsultacji i nie wniosła żadnych zastrzeżeń do przebiegu procedury.

Rada ma świadomość, że potencjalny i faktyczny spadek obrotów handlujących na placu w roku 2020 r, wynika przede wszystkim z faktu wprowadzonych obostrzeń sanitarnych. Brak możliwości prowadzenia przez pewien okres takiej działalności oraz dalej istniejące ograniczenia Rada ocenia jako przesłanki obiektywne, które nie wskazują na określone zawinienie lub nieprawidłowe działanie Burmistrza, lecz są konsekwencją sytuacji, która dotknęła wszystkich prowadzących tego rodzaju działalność gospodarczą.

Rada również chce zwrócić uwagę, że tymczasowe targowisko jest dobrze oceniane zarówno przez handlujących jak i przez klientów i cieszy się niesłabnącą popularnością, z uwzględnieniem sezonowości tej formy handlu, zatem trudno nie oprzeć się spostrzeżeniu, że niezadowolenie wyrażone przez skarżących nie ma nic wspólnego z sytuacją faktyczną ale jest jedynie pretekstem do negocjowania jakichkolwiek działań obecnych władz gminy co nie może spotkać się z akceptacją Rady Miejskiej.

Jednocześnie przypominam, że wnioskowana lokalizacja przy ul. Strażackiej nie uzyskała akceptacji mieszkańców w konsultacjach ale przede wszystkim została bardzo negatywnie zaopiniowana przez wszystkie kompetentne podmioty, które wykazały najwyższe

ryzyko i niedogodności związane z tą lokalizacją dla celów handlu masowego.

Mając powyższe ustalenia na uwadze Rada nie znalazła powodów do uznania skargi jako uzasadnionej.

Pouczenie

Jednocześnie wskazuje się, że zawiadomienie o sposobie załatwienia skargi zgodnie z art. 238 § 1 K.p.a. jest niezaskarżalne. Zgodnie z treścią art. 239 § 1 K.p.a. w przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania skarżącego.